Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-326
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 21 maart 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen 'de Bank'
Datum uitspraak	: 6 mei 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument stelt zich op het standpunt dat de Bank het vooruitbetalen van hypotheekrente ten onrechte weigert en vordert het misgelopen netto belastingvoordeel. De Commissie oordeelt dat vaststaat dat partijen zijn overeengekomen dat de hypotheekrente maandelijks achteraf dient te worden betaald. Consument heeft geen argumenten naar voren gebracht waaruit volgt dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de Bank het vooruitbetalen van hypotheekrente weigert. De Commissie wijst de vordering af.

1. Procesverloop

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief alle bijlagen. Hieronder te verstaan het klachtenformulier, het verweerschrift, de aanvullende reactie van Consument en de nadere reactie van de Bank.

1.2 Het was niet nodig de zaak mondeling te behandelen de zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Wat is er gebeurd?

2.1 Consument heeft een hypothecaire geldlening afgesloten bij de Bank.

2.2 De Belastingdienst staat het hypotheekgevers toe de hypotheekrente tot maximaal zes maanden vooruit te betalen. Dit levert in het jaar van aftrek een extra aftrekpost op voor de inkomstenbelasting.

2.3 De Bank heeft consumenten in het verleden toegestaan de hypotheekrente vooruit te betalen. Vanaf 1 januari 2015 heeft de Bank haar beleid op dit punt gewijzigd waardoor vooruitbetaling van de hypotheekrente niet meer wordt toegestaan.

2.4 Op 14 december 2016 heeft Consument de Bank verzocht om de rente over de eerste zes maanden van 2017 vooruit te mogen betalen.

2.5 De Bank heeft Consument op dezelfde datum geïnformeerd dat zij deze service per 1 januari 2015 niet meer verleent.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank wordt verplicht -onder voorwaarden- mee te werken aan het vooruitbetalen van de rente, dan wel dat hij wordt gecompenseerd voor het gemiste fiscaal voordeel.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De Bank heeft in strijd gehandeld met de op haar rustende zorgplicht. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- De Bank belemmert Consument in het gebruikmaken van het wettelijk (fiscaal) recht om de rente vooruit te betalen. Er is sprake van een 'gewoonterecht' omdat de Bank hier eerder wel aan meewerkte.
- Consument vindt dat de Bank haar informatieplicht heeft geschonden. De Bank had Consument op voorhand over de door haar geplande beleidswijziging moeten informeren. Pas toen Consument gebruik wilde maken van het recht om de rente vooruit te betalen, deelde de Bank hem mee dat zij deze mogelijkheid niet meer faciliteerde. Consument was op dat moment niet meer in staat om een andere oplossing te vinden voor het fiscaal nadeel dat hij hiervan ondervindt.
- Consument heeft de Bank schriftelijk aangeboden de kosten die de Bank moet maken om het vooruitbetalen van de rente mogelijk te maken te willen voldoen. De Bank is hier niet op ingegaan.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 Ter beoordeling ligt de vraag voor of de Bank gehouden is het verzoek van Consument tot het vooruitbetalen van de hypotheekrente in te willigen. De Commissie is van oordeel dat deze vraag ontkennend dient te worden beantwoord en overweegt hiertoe het volgende.

4.2 Uitgangpunt is dat een overeenkomst de rechtsgevolgen heeft die partijen zijn overeengekomen. Partijen zijn overeengekomen dat de hypotheekrente maandelijks achteraf dient te worden betaald.

4.3 De omstandigheid dat de Bank in het verleden vooruitbetaling van hypotheekrente toestond, is geen grond om de Bank te verplichten het vooruitbetalen van hypotheekrente toe te staan. Immers, het staat de Bank vrij om haar beleid te wijzigen, mits zij dit doet binnen de grenzen van redelijkheid en billijkheid.

4.4 De Bank heeft in dit kader voldoende gemotiveerd gesteld dat het vooruitbetalen van hypotheekrente leidt tot handmatige acties die veel tijd in beslag nemen en foutgevoelig zijn. Ook zijn aan het bieden van de mogelijkheid van vooruitbetaling aanzienlijke kosten verbonden, terwijl er weinig klanten van deze mogelijkheid gebruikmaken (zie hierover ook de uitspraak van de Commissie van Beroep Kifid 2018-037 d.d. 22 mei 2018).

4.5 De argumenten die Consument naar voren heeft gebracht, leiden niet tot de conclusie dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de Bank het vooruitbetalen van hypotheekrente weigert. Financieel voordeel voor de klant is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende zwaarwegend om te kunnen oordelen dat de handelwijze van de Bank met betrekking tot het faciliteren van het vooruitbetalen van hypotheekrente naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Het is juist dat de Belastingdienst toestaat om de hypotheekrente een half jaar vooruit te betalen. Dit maakt echter niet dat de Bank verplicht is daaraan mee te werken. Consument kan een beroep doen op dit recht binnen de rechtsverhouding tussen hem en de Belastingdienst, echter in de rechtsverhouding Consument en Bank is deze mogelijkheid niet afdwingbaar. Ook de verklaring van Consument dat hij bereid is de kosten voor het vooruitbetalen van de rente aan de Bank te vergoeden, leidt niet tot de conclusie dat de Bank gehouden is de vooruitbetalingen van hypotheekrente toe te staan.

4.6 Ook de stelling van Consument, dat de Bank haar zorgplicht (informatieplicht) heeft geschonden door hem niet te informeren over de voorgenomen beleidswijziging aangaande het vooruitbetalen van de hypotheekrente, gaat niet op. Hoewel de Commissie begrijpt dat Consument graag eerder op de hoogte had willen zijn van deze beleidswijziging, rust op de Bank niet de verplichting om toekomstige beleidswijzigingen op voorhand te communiceren naar haar cliënten. Hieronder zal dit worden toegelicht. De Commissie stelt voorop dat er geen wettelijke of contractuele verplichting bestaat voor de Bank om haar cliënten te informeren over toekomstige beleidswijzigingen. Ook de op de Bank rustende zorgplicht brengt niet met zich mee dat de Bank Consument vóór 1 januari 2015 hierover had moeten informeren.

De zorgplicht behelst weliswaar een informatieplicht, maar deze gaat in de omstandigheden van het onderhavige geval niet zover dat de Bank Consument proactief had moeten informeren over deze geplande beleidswijziging per 1 januari 2015. Een verdergaande informatieplicht kan niet worden aangenomen (zie hierover ook Geschillencommissie Kifid 2018-473). De Commissie is dan ook van oordeel dat de Bank niet gehouden was Consument voorafgaand aan de beleidswijziging daarover te informeren.

4.7 Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat de Bank niet gehouden is het verzoek van Consument tot het vooruitbetalen van de hypotheekrente in te willigen en evenmin dat zij gehouden is het door hem gemiste fiscaal voordeel aan hem te vergoeden.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.